

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

379 היומי

גיטין דף מ"ג למסקנא

דף מ"ג ע"א

א. עבד שמכרו רבו לקנס, נסתפקו בגמרא אם הוא מכור אפילו לחכמים שאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, כי העבד והשור קיימין. או שאינו מכור גם לרבי מאיר, כי אין זה ברור שיגח, וגם אם יגח שמא יודה ויפטר. ולא נפשט.

ב. עבד כנעני של כהן, בין אם הוא שוה כסף, ובין אם אינו שוה כלום, שהוא מנוול ומוכה שחין (ואם קנין לקנס מועיל, מדובר בטריפה שאין לו קנס), בין אם הוא יליד בית, ובין אם קנאו בכסף (שהיה שוה כסף ונעשה מוכה שחין), אוכל בתרומה.

ג. בן ישראל שאמר לבת ישראל התקדשי לחציי, מקודשת. לפי שהיא ראויה לכולו, ונתכוון לומר שישא עוד אחרת. אבל ישראל המקדש חצי אשה, אינה מקודשת, לפי ששייר בקנינו. ולא יתכן לפרש כוונתו שתוכל לינשא לאחר, כי אשת איש אסורה.

ד. חציו עבד וחציו בן חורין שקידש בת חורין, נסתפקו בגמרא אם קידושיו קידושין או לא. ולא נפשט.

ה. שור שהמית חצי עבד וחצי בן חורין, נותן חצי קנס לרבו, וחצי כופר ליורשיו אם קידושיו קידושין. ואם אינם קידושין, ראוי ליטול אבל אין לו יורשין.

ו. שור שנגח את האדם ועשאו טריפה, פטור מכופר, שאין הכופר משתלם אלא לאחר מיתה.

ז. חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה, יש אומרים שאין קידושיה קידושין כדין המקדש חצי אשה, ויש אומרים שקידושיה קידושין לפי שלא שייר בקנינו.

ח. אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהן, שנאמר 'זהמכשילה הזאת תחת ידיך'.

דף מ"ג ע"ב

א. חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן ונשתחררה, וחזרה ונתקדשה לשמעון, ומתו שניהם, מתיבמת ללוי. ואין אני קורא בה 'אשת שני מתים', כי לסובר שקידושיה אצל ראובן קידושין, לא הועילו קידושי שמעון כלום. ולסובר שלא הועילו קידושי ראובן, מקודשת רק לשמעון.

ב. חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן (לסובר שהועילו הקידושין) ונשתחררה, י"א שהשחרור ממפקיע את קידושי, ואם נתקדשה לאחר מקודשת לשני. וי"א שגמרו קידושי ראובן בכולה, וקידושי שני אינם קידושין.

ג. חציה שפחה וחציה בת חורין שנוהגים בה מנהג הפקר, כופין את רבה שיעשנה בת חורין. ואם לאו, אין כופין אותו. לרבי יוחנן בן ברוקה כופין אותו בכל אופן, כי גם האשה מצווה בפריה ורביה.

ד. המוכר עבדו לעובדי כוכבים, יצא לחירות כשברח או כשפדאוהו ממנו. וקנס חכמים הוא הואיל והפקיעו מן המצוות. וכן המוכר עבדו לחוץ לארץ, יצא לחירות, מפני שהוציאו מארץ לחוצה לארץ. וצריך גט שחרור מרבו ראשון. ואם כתב לו 'לכשתברח ממנו אין לי עסק בך', זהו שחרורו.

ה. הלוח מן העובד כוכבים על עבדו, וקבע לו שאם לא ישלם לו עד זמן פלוני יהיה גופו של עבד חלוט לעובד כוכבים, י"א שגם אם עדיין לא הגיע הזמן, יצא לחירות, לפי שזלזל בתקנת חכמים שאסרו למכור לגוי, קנסוהו. וי"א שרק אם עבר הזמן יצא לחירות, אע"פ שעדיין לא משכנו הגוי בפועל.

ו. עובד כוכבים שמשכן שדהו לישראל, אף על פי שקבע לו זמן וכבר הגיע הזמן, פטורה ממעשר, שלא מכר לישראל את גוף השדה אלא את פירותיה. וגם אם לוח ממנו על מנת למשכנו את גוף השדה, אם לא משכנו עדיין בפועל, אע"פ שכבר עבר הזמן, עדיין של גוי היא ופטורה ממעשר.

XXXXXXXXXXXX

לומד יקר! אם לדעתך יש טעות בחומר, שגיאת כתיב, או כל הערה אחרת לשיפור התקציר, לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר לכתובת: 7600235@gmail.com. בכדי שנוכל לתקן את הצריך תיקון. יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". התקציר מיועד לשימוש אישי בלבד! אין להפיץ ו/או לעשות בו כל שימוש מסחרי.

להצטרפות:

7600234@gmail.com